

ปัญหาทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในไทย

นางสาวสุชาพร ศิริโวภาคีน

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ภาควิชาบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย สุพิศาลกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-566-882-6

013572

117045514

MARKETING PROBLEMS OF THAI LACQUERWARE

Miss Sudaporn Siripokakij

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration

Department of Business Administration

Graduate School

Chulalongkorn University

1986)

ISBN 974-566-882-6

Hawksbill turtle
บล็อกทางการตลาดของมูลนิธิทั่วโลก เอ็นไทร์
โดย นางสาวสุมาพร ศิริโภคาภิค
ภาคีฯ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ปรีดา
รองค่าล่อมราจารย์สุรัชนา รัวัฒนา

บล็อกวิทยาลัย สุพิลังกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้มีบัญชีพันธุ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

(รองค่าล่อมราจารย์ ดร. สุรชัย พิศาลปุตรา)
รักษากฎหมายในทำเนียร์ของคณะศิษยากร
ปฏิบัติราชการแทนรักษากฎหมายในทำเนียร์ของคณะศิษยากร

คณะกรรมการล่อบวิทยาพันธุ์

.....
.....
(รองค่าล่อมราจารย์สุรัชนา รัวัฒนา)

.....
.....
(ผู้ช่วยค่าล่อมราจารย์สุกานต์ สมปัลลส์)

.....
.....
(นายมานะ สังขุมิลัยกุล)

.....
.....
(รองค่าล่อมราจารย์สุรัชนา รัวัฒนา)

สัญลักษณ์ของบล็อกวิทยาลัย สุพิลังกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอริยาดินพนธ์ บัญหาทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เครื่องเขินไทย
ชื่อผู้สืบทอด นางสาวอุตสาหะ ศิริโภคากิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุรัชนา วิรัฒน์ยานต์
ภาควิชา การตลาด
ปีการศึกษา 2528

บทคัดย่อ

ผลิตภัณฑ์เครื่องเขินไทยเป็นหัวต้นกรรมที่ได้รับการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวในสังหารีชัย ใหม่ และได้รับการลิ้ง เสริมพื้นที่จากหน่วยงานของรัฐบาลเป็นเวลานานแล้ว แต่ก็ยังไม่เจริญรุ่งเรือง เนื่องจาก

จากการศึกษาพบว่าการผลิตเครื่องเขินมีลักษณะ เป็นหัวต้นกรรมภายในการอบครัว อาศัยแรงงานภายในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ใน การผลิตต้องใช้เวลานานและความชำนาญ จำกแรงงานที่มีสมรรถนะจะได้เครื่องเขินที่ล่วงตามประสิทธิภาพร้อย ผู้ประกอบการเครื่องเขิน ส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตรายเล็กขาดความรู้ความเข้าใจถึงการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ไม่มีหลักการ ทั้งด้านการจัดการและการตลาด ไม่มีการวางแผนและนำกลยุทธ์ทางการตลาดมาใช้ในการดำเนินงาน เนื่องจาก คงมุ่งลั่นใจแค่เรื่องการผลิตและปรับปรุงด้านการผลิตเป็นสำคัญ

ผู้ผลิตให้ความลั่นใจในการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์และเพิ่มปริมาณการผลิต แต่ การท่องเที่ยวและปรับปรุงผลิตภัณฑ์เพื่อลั่นของความต้องการของผู้บริโภคยังมีไม่มากนัก โดยเฉพาะ ในเรื่องการบรรจุหีบห่อและตราสินค้า ลักษณะการกำหนดตราคามีการบวกส่วนเพิ่มจากต้นทุนที่ประเมินไว้ ส่วนย่อท่องเที่ยวทางการค้าหน่วยนั้นผู้ผลิตรายเล็กขายส่งให้คุณลักษณะทั้งในกรุงเทพฯ และ เชียงใหม่ เพื่อนำไปจราจรนำไป ฝ่ายสิตรายใหญ่เพียงไม่กี่รายที่มีร้านค้าปลีกของตน และ ด้านการลิ้ง เสริมการจราจรนำไป ฝ่ายสิตรายใหญ่เพียงไม่กี่รายที่มีร้านค้าปลีกของตน และ จำกน้ำยามาเป็นเครื่องมือทางการตลาดเท่านั้น

ด้านผู้บริโภคยังมีทั้งชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างประเทศนั้นนิยมซื้อเครื่องเขิน ลายทองรดน้ำมากกว่าเครื่องเขินประเมาอ่อน เพื่อเป็นของฝากและของที่ระลึกเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เป็นสัญญาณที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคก็คือ ความละเอียดประณีตสวยงามของเครื่องเขิน

บัญหาของผลิตภัณฑ์เครื่อง เอ็นเมตังนีสีอ

1. บัญหาด้านการผลิต ได้แก่ บัญหาเรื่องปริมาณและราคาวัสดุที่ไม่แน่นอน ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ คุณภาพและปริมาณการผลิตไม่สอดคล้องกับความต้องการ ขาดการปรับปรุงเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์

2. บัญหาด้านการจัดการ ได้แก่ บัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการดำเนินธุรกิจ บัญญาเงินทุนไม่เพียงพอ

3. บัญหาด้านการตลาด ได้แก่ บัญหานาที่เกี่ยวข้องการผลิตและจำหน่าย ไม่สามารถหาตลาดที่แน่นอนได้ พ่อค้าคนกลางก่อราคารับซื้อ การลั่นเลือดิจการจะหน่วยมีน้อยมาก และบัญหารือการลั่นออก

ส่วนรับข้อเสนอแนะมีดังนี้

1. ด้านการผลิต ได้แก่ หน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดการผู้ก่ออบรมทางด้านเทคนิคการผลิตอย่างต่อเนื่อง และการห้ามการลั่นออกอย่างรัก

2. ด้านการจัดการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการอบรมเพื่อให้ผู้ผลิตและจำหน่าย มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการดำเนินธุรกิจ และพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานให้ความช่วยเหลือ เรื่องเงินทุนในล้วนภูมิภาคด้วย

3. ด้านการตลาด ได้แก่ ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายควรใช้กลยุทธ์ทางการตลาดในการขยายตลาด มีการพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์เครื่อง เอ็นให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด การใช้ตัวห่อและตราสินค้า เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่ม และผู้ผลิตควรมีการรวมตัวกันในรูปของชุมชนผู้ผลิตเครื่อง เอ็นเพื่อแก้ไขบัญหาด้านการตลาดและการลั่นเลือดิจการจะหน่วยร่วมกัน นอกจากนี้หน่วยงานรัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือในการอบรมผู้ผลิตและจำหน่ายให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักการตลาดและด้านอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องกันไปอีกด้วย

Thesis Title Marketing Problems of Thai Lacquerware
Name Miss Sudaporn Siripokakij
Thesis Advisor Associate Professor Surachana Vivadhnajat
Department Marketing
Academic Year 1985

ABSTRACT

Lacquerware products have been the major handcraft of Chiengmai province for a long time. The government has had programs to revitalize and improve the production and marketing of lacquerware. However, it has not reached the satisfactory stage.

It was found from the study that the production businesses of lacquerware were mostly in the form of household-setting, employing family members. It usually take a lot of time and special skill to produce a high quality lacquerware. The majority of lacquerware manufacturers are small size and usually lack of knowledge and understanding if the operation system, and principles of marketing and management. Planning function in general as well as marketing strategic planning are discarded. The only thing that those small manufacturers concerned is production. They concentrate effort only to improve the production.

While the manufacturers pay more attention to the quality of products as well as the way to increase quantity, product development to satisfy consumer needs are considered as less important issue, especially, packaging and brand name. On pricing policy, the mark-up system is based on estimated cost. The distribution of small manufacturers product was done through middlemen both in Bangkok and Chiengmai. There is only a few of large manufacturers who own retail stores. Both

manufacturers and retailers do not pay attention to promotion and never use it as a marketing tool for their products.

Consumers of lacquerware are both Thai and foreigners. They mostly buy the products, lacquerware with gold leaf design as gifts or souvenirs. The factor most influencing the buyers' decision is the beauty and quality of the products themselves.

In summary, the problem of lacquerware in Thailand could be divided into two major problems:

1. Production problems. They include uncertainty of the availability and price of production materials, lack of skilled-labours, lack of stability of quality and quantity of production, lack of production development.

2. Management Problems are lacking of business management knowledge and the insufficient funds.

3. Marketing problems. They include price competition, lack of certain market, middlemen's low offering price, less promotion and export problems.

The following suggestions are offered as the solution to the above-mentioned problems:

1. Production. The government should offer a continuing training program on production technology as well as business management. The importing of lacquer should be prohibited.

2. Management. The government should arrange training program in business management for manufacturers and distributors. Besides, the government should subsidize regional funds for them.

3. Marketing. Both manufacturers and distributors should plan marketing strategy to expand the market. There should be product development program base on consumer needs. Package design and brand name should be

considered as a way to improve the value of product. Manufacturers should cooperate and organize the association to put their efforts to solve marketing problem. In addition, the government should offer a training program on market principles and concepts to both manufacturers and distributors of lacquerware.

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปสงค์รวมมหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับมีลักษณะเรียบได้โดยง่าย เขียนได้รับความกรุณาความช่วยเหลือและคำแนะนำ
จากผู้ทรงคุณหลายท่าน ยังมีบทนำของรากษะคุณท่านทั้งหลายเหล่านี้เป็นอย่างสูง กล่าวว่าด้วย
รองค่าล่อมราจารย์สุรัษนา รัตน์มหาดี อาจารย์ปริญญา ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจน
ตรวจงานแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับมีลักษณะด้วยดี

รองค่าล่อมราจารย์สุรัษนา รัชประทีป ประธานกรรมการส่วนวิทยานิพนธ์
ผู้ช่วยค่าล่อมราจารย์สุรัษนา สิมปีลรัลต์ และคุณมานะ สังขุมิชัยกุล กรรมการส่วน
ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น แนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์
คุณพิพัฒน์ อาลันดินดา คุณเกษช คัมภีรบุษย์ และเจ้าหน้าที่คุณยศสิริมล อุตสาหกรรม
ภาคเหนืออุทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการออกแบบปฐมต้นงานภาคล้านนาม

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการออกแบบปฐมต้นงานภาคล้านนาม
จนวิทยานิพนธ์ฉบับมีลักษณะสมความมุ่งหมาย

อุตสาห พิริโยภาส

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทศัพท์บอกรากไทย	๙
บทศัพท์บอกรากภาษาอังกฤษ	๙
กิจกรรมประมวล	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
2 การผลิตเครื่องเขินไทย	๘
3 ส่วนผสมทางการตลาด	๒๒
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๗
5 ลรุปการศึกษาชั้นหาและข้อเสนอแนะ	๗๓
บรรณานุกรม	๘๔
ภาคผนวก	๘๕
ประวัติผู้เขียน	๑๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

3. 1	ลักษณะของเครื่องเขินไทย พ.ศ. 2520-2527	35
4. 1	แสดงประวัติเครื่องเขิน.....	38
4. 2	แสดงจำนวนประวัติเครื่องเขิน.....	39
4. 3	แสดงขนาดของกิจการเครื่องเขิน.....	40
4. 4	แสดงความสามารถในการผลิตเพื่อสันติความต้องการของลูกค้า.....	41
4. 5	แสดงการใช้กำลังการผลิตที่มีอยู่อย่างเต็มที่.....	42
4. 6	แสดงลักษณะที่ไม่สามารถเพิ่มการผลิตได้.....	42
4. 7	แสดงรูปแบบของการดำเนินธุรกิจ.....	43
4. 8	แสดงการวางแผนการทำงานการตลาดในการดำเนินธุรกิจเครื่องเขิน.....	43
4. 9	แสดงลักษณะของการไม่ได้มีการวางแผน.....	44
4. 10	แสดงลักษณะของการเลิกผลิตเครื่องเขินของผู้ประกอบการ.....	44
4. 11	แสดงภูมิลักษณ์ของผู้บริโภคที่ชื่อเครื่องเขิน.....	46
4. 12	แสดงจำนวนผู้บริโภคแบบตามเพศและอายุ.....	48
4. 13	แสดงรัฐบาลประสิทธิภาพในการซื้อเครื่องเขิน.....	49
4. 14	แสดงเป้าหมายในการซื้อเครื่องเขินเป็นของฝาก.....	49
4. 15	แสดงประวัติเครื่องเขินที่ผู้บริโภคเคยซื้อ.....	50
4. 16	แสดงบัตรหักภาษีมูลค่าเพิ่มจากการเลือกซื้อเครื่องเขิน.....	51
4. 17	แสดงสถานที่ผู้บริโภคเลือกซื้อเครื่องเขิน.....	51
4. 18	แสดงพฤติกรรมการซื้อยังผู้บริโภค.....	52
4. 19	แสดงผู้บริโภคฐานะเครื่องเขินมาก.....	53
4. 20	แสดงความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับเครื่องเขิน.....	54
4. 21	แสดงรีการกำหนดราคาค้าปลีกเครื่องเขินของผู้ผลิต.....	55
4. 22	แสดงรีการกำหนดราคาค้าส่งเครื่องเขินของผู้ผลิต.....	56
4. 23	แสดงการใช้ช่องทางการจำหน่ายของผู้ผลิตเครื่องเขิน.....	57
4. 24	แสดงรัฐบาลประสิทธิภาพในการค้าปลีกของผู้ผลิตที่ทำการค้าปลีกเป็นส่วนใหญ่.....	58

ตารางที่ (ต่อ)	หน้า
4.25 แหล่งส่าเหตุที่ผู้ผลิตเลือกค้าส่ง.....	59
4.26 แหล่งธุรกิจการที่ผู้ผลิตที่มีการขยายปั้นกิจให้กับกรุงเทพฯ ให้มากกว่าร้านค้า.....	60
4.27 แหล่งส่าเหตุที่ต้องอุดลูกค้าให้ตัดสินใจซื้อเครื่อง เน้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	60
4.28 แหล่งสั่งส่วนการค้าห้ามขายปลีกเครื่อง เน้นให้กับผู้บริโภคโดยตรง.....	61
4.29 แหล่งปัญหาในการค้าปั้นกิจของผู้ผลิต.....	62
4.30 แหล่งสักษะธุรกิจการดำเนินการค้าส่งของผู้ผลิต.....	62
4.31 แหล่งแหล่งการกระจายสินค้าของผู้ผลิต.....	63
4.32 แหล่งรูปแบบการเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศ.....	64
4.33 แหล่งส่าเหตุที่ต้องส่งออกโดยอาศัยบุคคลอื่นของผู้ผลิต.....	64
4.34 แหล่งการส่งเสริมการค้าห้ามขายของผู้ผลิตเครื่อง เน้น.....	65
4.35 แหล่งจำนวนผู้ผลิตที่เคยได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานราชการ.....	65
4.36 แหล่งหน่วยงานที่ผู้ผลิตเคยได้รับการส่งเสริม.....	66
4.37 แหล่งประเภทของ การส่งเสริมที่ผู้ผลิตได้รับ.....	66
4.38 แหล่งปัญหาและความต้องการของผู้ผลิตเกี่ยวกับการส่งเสริม.....	67
4.39 แหล่งความประسلังค์ของผู้ผลิตที่ไม่ได้รับการส่งเสริม.....	68
4.40 แหล่งสิ่งที่ผู้ผลิตที่ไม่ได้รับการส่งเสริมต้องการได้รับจากการทางราชการ.....	68
4.41 แหล่งส่าเหตุที่ผู้ผลิตไม่ต้องการส่งเสริมจากทางราชการ.....	68

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปสงค์รวมมหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงช่องทางการคำน่วยที่ 1	27
2 แสดงช่องทางการคำน่วยที่ 2	30
3 แสดงช่องทางการคำน่วยที่ 3	32

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย